

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

De probatione spirituum

[urn:nbn:de:bsz:31-300759](#)

alibi chare compatur. Esset priuera periculum in congelatione. Esset rursus periculum in false credulitatis inductione/ et hoc multipliciter. Primo q̄ tanta esset dignitas laicorum circa sumptionem corporis Christi. sicut et sacerdotum. Secundo q̄ hoc facere semper fuit et necessitatis/ et ita perierunt omnes. et pereuerterentur. Tercio q̄ virtus huius sacramenti non est principalius in secretione q̄ in sumptione. Quarto q̄ ecclesia romana non rite sentit de sacramentis nec in hoc esset imitanda. Quinto q̄ concilia generalia et specialiter Constantini. errauerunt in fide et bonis moribus. Sexto multipliciter occasio est; seditionum et scismatum in christianitate nostra/ sicut experientia nunc manifestat in bohemia/ que seditione nedum ad spiritualem/ sed temporalem dissipatiōem tendit: nisi dei prouidētia et regis romanorum prudētia prouideant et predisponant.

Finit tractatus aduersus heresim nonnam de necessaria cōmunicatiōe laicorum sub utraq̄ specie. raptim editus Constantie Anno. D.cccc. xvij. die. xx. augusti.

Incipit tractatus eiudem magistri Johannis de Gerson/ de probatione spirituum.

Robate spiritus si et deo sunt/ iubet discipulus ille quem diligebat Jesus. Hęc enim nesciebat illaz co-/ apostoli sui sententiaz. Angelus satthane transfigu-/ rat se in angelum lucis/ sic ut fiat demoni- um meridianū/ dum p̄ tenebris errorum/ quas ad tempus celare p̄mititur/ luce re- ritatis clarae se fingit offerre. Patuit hoc apud sanctū Martinum visibiliter/ patet apud alios plūmos inuisibiliter/ duz teste berni. sub specie magni boni et ardui/ grande peccatum operit suggestio et inducit. **P**robare spūs si et deo sunt/ non cuilibet da- tu est. sed aliquibus p̄ spūmactū/ qui vnu-

existens diuisiōes gratiāz distribuit sin- gulis prout vult/ ad edificatiōem corporis Christi/ qđ est eccl̄ia/ cui nūq̄ defuit in ne- cessariis. **S**icut igit̄ nō omniū est prophe- tare/ nec euāgelistare omniū est/ nec omniū interpretari sermōes/ sed aliquoz ex officio vñctis in fine seculi. **S**ic nō omniū est p̄ba- re spūs si et deo sunt. sed qbus datum est. quales sunt spūales quos vñctio docet de omnibus/ qui et de omniū indicant etiā in- diem et diem. **Q**uale donū beat⁹ martin⁹ et anthoni⁹ et plures alij legunt habuisse. **P**robare spiritus si et deo sunt zeitig multipliciter. Uno quidē modo p̄ modū arris et doctrine generalis/ sicut p̄ eruditio- onē sacrarū scripturarū/ diligēti pioq̄ stu- dio acquisitā. **H**unc nimis scripture in quibz putam⁹ nos fidem habere/ tinētes arrē/ falsos p̄pheras a veris/ et ab illusio- nibus reuelatiōes cognoscēdi. **A**lius inie- nitur modus p̄ inspiratiōem intima/ seu internū sapori/ siue p̄ experimētalem dul- cedinē quandā/ siue p̄ illustratiōem a mō- tibus eternis/ effugātem tenebras omnis dubietas. hoc autē est māna absconditū et nomē nouū in calculo scriptum/ quod ne- mo nouit nisi qui accepit. hoc Gregorius in dvalogo. hoc Aug⁹. in de confessiōe de seipso et matre. hoc Hugo de arra anic. cuz pluribus alijs notauerūt. **P**robare spi- ritus si et deo sunt/ p̄ regulam artis gene- ralem et infallibilem/ pro particulari casu aut nō pōt/ aut vīc pōt humanit⁹ fieri. sed req̄ritur donū spūsancti. qđ apl⁹ nomi- nauit discretiōem spirituum/ quo dono sic ut mens nedū in se et de se sciat probare spiri- tus si et deo sunt. sed etiā de alijs et i alijs noscit. **H**ic autē est mod⁹ terci⁹ aliud a p̄di- cris/ probandi spūs. qm̄ primus est doctri- nalis. scđus est experimētalis. terci⁹ offi- cialis ex officio hierarchico atq̄ spiritua- li dono p̄cessus. Itaq̄ sicut nemo nouit q̄ sunt spūs nisi spūs. Ita nēo p̄gnoscit ifal- libili certitudine ea q̄ p̄ solam experimēta- lem noticiā vel sentimētu interius et sen- sum aguntur in alterius anno. Quemad- modum ergo tradere regulā generalem/ q̄ distingueret infallibiliter inter visionem somnialem et illā que sit in vigilia/ nullus facile posse/ propter varias similitudines in- ter utrasq̄ visiones. multo magis in pro- posito. **S**cit nihilominus homo vigilas le certitudinaliter et experimētaliciter vide

De probatione spirituum

re. quis nō ignorat se habuisse in somniis visiones valde vicinas et similes sue vigiliæ/ adeo et somnium suum narrare somniando quādoq; videatur. quis dicat seneca esse vigilantis somnium narrare. Sic similiter homo spiritualis in vigilia vere lucis diuine positus. videre se diuina que vider. vere sentire/ odorare et sapere. Quare. quia vigilat. Potest nihilominus recognoscere ex sevel alijs q; nūq; ponitur in quodam somnio naturaliognitionis/ aut diabolice illusiois. qui dū sic se habet et quod ammodo dormit ad diuina. putare potest q; vigilet ad ea. sicut falli. Videlicet hec beat? Gregorius asserens spiritus prophetarū non semper esse in potestate vel distincta cognitione prophetarū. Probans h; per Ithan qui ad dauid cogitantē edificare dominum dei respondit Omne quod est in corde tuo vade et fac. quoniā domin⁹ tecū est. Luius contrariū ipa nocte reuelauit ei deus. Probare spiritus si ex deo sunt ex primo modo (qui magis est ad propositū videlicet p; scripturam sacram et eruditos bonos in eadem/ quia de puerse viuentibus quale iudicium nisi puerum et illusorium reportare sperabimus) contingit multipliciter et sufficenter quantū ad presentem spectat militiam/ et ad statum cōmūnem viatorū. Quia super re/ nedium unum et ab uno/ sed plures a diversis tractatus cōpositos inuenimus: quos nūc manuāliter habere fas esset/ et diligenter inspicere dū in hoc sacro concilio queris tractari de canonisatione sanctorū/ et examinatione doctrinarū suarū. presertim vnius q; Brigitta nominat/ assueta visionib; quas nondum ab angelis/ sed a christo et maria/ et agnate/ et cet eris sanctis familiaritate iugis sicut sponsus ad sponsam loquitur/ se allexit diuinitus suscepisse. Et autē verob; vel in approbatione vel in reprobatione periculū. Approbare enim falsas et illusorias aut friuolas visiones pro veris et solidis reuelationib; quid indigni?. qd alienius ab hoc sacro concilio. Reprobare revero nūc eas que multifarie mltisq; modis quaqua vñrum/ p; diuersas nationes probate dicunt/ nō parua exinde scandalorum in christiana religione et devotio populū formidatio. Deniq; in ipso etiā silentio et dissimulatione. ex quo res in medium posita est/ nō nibile esse discriminis gti

mescimus. Inuenire vero mediū aliquod vel expediens inter hec extrema. laudabile q; dem sit aut affectabile sit nec dū satis certum us exploratū. Probare spiritus/ p; modū artis et doctrine/ sicut tota deinceps versabitur intentio: nemo profecte potest p; solam scripture eruditione/ qui non etiam expertus sit in semetiō variam affectionum spiritualium pugnam/ tanq; ascenderit nūc in celos/ nūc descendere in abyssos/ et viderit mirabilia dei in profundo. Nam qui nauigant mare hoc mysticū diuersarum affectionū quasi collidentiū se fluctuum. enarrant mirabilia eius. In expertus autē ratiū quid nouit eorū. Hic autem est quartus modus probatiōis spirituum. Eterum puto differentiaz inter homines quos loquimur/ unum theologum/ alterum contemplatiū/ talem ē. qualis est inter peritum in arte medicine et inter expertum seu praticum in eadem qui duo posse conuenire in eodem nullus dubitauerit. Sic sit et fieri potest domino propicio/ vt idē sit in scripturis sacrī eruditus/ qui simul in contemplationis exercitatione probatus est. Hunc vero talem habere vult materia p; sensi. sicut alias scriptissimā dum de tractatu quodam spirituum nupriarū sermo fieret meminimus. Probare vero spiritū isto modo doctrinaliter/ dum querimus in alienis p; sonis: quarū corda neq; videri neq; scrutari datū. oportet ab opibus signa sumamus dicente christo. A fructib; eorū cognoscetis eos. Fallit ramē vñrum signū vel pauca/ si non invñrum plura conglobauerimus. Ita enim tradit Tullius. ita Boetii. ita Aristoniles in cōiecturali causa faciendū. Sed quoniā infinita est qdēz bīdī signorū cōfusio/ coartemus ad pauciora et dicimus sub h; metro. Tu q; qd. q; re. cui. quāliter. vñ reque. Quis est cui fiat reuelatio. Quid ipa trinet et loquetur. Quare fieri dī. Lui. p; cōsilio detegit. Qualiter viuere/ et unde venire regit. Probatio spiritū duz qdē fieri/ p; fidere in pīmis p; sona suscipies visiones/ si sit boni et discreti iudicij/ rōis naturali/ q; leso cerebro turbat iudicij/ rōnis. Si iesus fantasias patiatur non magnopere querēdū est a quo spū veniat melancolice illusorib; visiones/ vt p; in freneticis/ in egrotis varijs/ qui vigilatē se talia videre putat. audire/gustare et. quā-

2. Janus Sch. Wittenberg

De probatione spirituū

i7

propositio 6
apropos

lia somniates patientur. Habet preterea quiclibet passio profunda suam lesionem suam ebrietatem suum ut **Origenes** loquitur demonium. Patet in philocaptis. in zelotipis / et iracundis. in inuidis / et auaritis. Unde poeta. An qui amant sibi somnia fungunt. Queritur ergo si persona sit nomina in zelo fidei. quia nouitius seruo; cito fallitur / si regente caruerit / presertim in adolescentibus et feminis / quarum est ardor nimius. audius. varius. effrenis. ideoque suspectus. Rursus plurimum refert attendere qualis sit et fuerit persona. qualiter erudita. quibus assueta. quibus delicata. cum quibus conuersata. si diues / vel egena. In prisa superbiam vel secretam voluptatem. in altera fictiōem timebimus. Hoc super omnia conveniet obseruare / ne lateat interior superbia spiritualis / quam **Bernardus** vere nominat subtile malum / quoniam et hec de humiliatione sua nascitur / de sorribus / et cilicio de ieiuniis et virginitate. immo et desua morte / suoque contrario trahit originē. Quid igitur erit tunc a superbia / cum nec ipsa virtus tuta sit ab ea. Est autem superbia quedā intellectu / dum non vult subiecti alieno iudicio / sed innicitur proprio. Quedā in volūtate / dum renuit obedire. et hec citius debet benditur / ideoque facilius corrigitur quam prima. **P**robatio spirituum respicit ne duz psonam que visiones patitur. sed visionū qualitatem / si vera sunt omnia / etiā usq; ad minimā propositionē. quoniam in spiritu veritatis falsitas non est. in spiritu autem mendaci mille quādoque sunt veritates aperite / ut in unica latenti falsitate decipiatur. Hac ratiōe prohibuerūt a testimonio reūtatis quam fatebantur / christus demoni eos / et paulus phitonissas. Si pterea sit in visionib; sapiēcia / que de sursum est cum suis titulis quos **Jacobus** enumerat. prius inquit pudica est. deinde pacifica. modesta. suadibilis. bonis cōsentiens. plena misericordia / et fructibus bonis. iudicantis sine similitudine. Si rursus excedat he visiones cōmūne intelligēdi modū / vel ī scriptura sacra positiū / vel in ratione naturali / vel morali collocatū. quia si non / videretur illud ascribi frustra reuelationi. Quod ī scriptura semel locutus est deus / sicut Job loquitur / id est non repetit. Quod / p̄e esset ne dicam / vanū visiones super visiones in immēsum multiplicatas / deberere.

cipere tanq; ab ore dei prolatas / ac deinde certissima fide credēdas. Sicq; demū nostra fides nostraq; religio quaz deus / teste **Augustino** / voluit sub paucissimis contineri articulis / redderetur plus absq; villa cōpatione q̄ lex vetus onerosa. Hinc clare memorie magister **Henricus de bassias** / comprimentā esse tot hominū canonisationem scripsit. Hinc alia ratio sumitur / q̄ omisso diuinariū scripturarū studio / magna pars christianoū / ad has visiones iō placentiores. quia recentiores cōuerterēt oculos et aures pruientes / sicq; necessaria nescirent. quia iuxta **Senece** verbum superuacia didicissent. Hinc oportet in omni reuelatione **Moyses** et **Melchias** / h̄ est fm venerabilem **Richardum** testimonia legis et prophetarū / p̄ totum alioquin suspecta est. Et inde sit perspicuum q̄ necessarij sint theologi in canonisationib; sanctorum / et examinatione doctrinarum. **P**robatio spirituum requirit ut persona cui visiones huiusmodi recitantur / habeat se prudenter et cautiōne. presertim in principio cōsideret acriter quare mouetur hec persona secretum suum pandere. sive quo fieri ista cōsideratio. Laue ergo q̄s q̄s cris auditor aut p̄sulcor. ut non applaudas talē psonā. non obinde laudes eam. non mireris quasi sanctam / dignamq; reuelationibus atq; miraculis. Obsiste pon. increpa dñe. sperne eam. cuius sic exaltatum est cor et elati sunt oculi / ut ambulet in magnis et mirabilib; super se / ut digna sibi videatur que non humano aliorū more operetur salutem suam / per doctrinam scilicet scripturarum et sanctorū / cum dicamine ratiōis naturalis. nisi consilium habere p̄sumat / et putet nedum ab angelis sed a deo / nedū semel in necessitatib; / sed pene ingiter / vel in quotidianis colloquitionib;. Talem admone non sublime sapere. sed sapere ad sobrietatem. quoniam verissime ait q̄ dicit. Superbia meretur illudi. et eo dignius / q̄ instar pharisei latentem herentem ossibus superbiam / sicut nec phariseus febrilem calorem / superbū attendit. Quid enim facilius quam se vilissimum peccatorem dicere / q̄ veraciter simpliciterq; ita sentire et intimus / hoc diuini muneris. non humani soli us exercitij. Enarrant exempla sanctorū / p̄trū q̄ curiositatē h̄mōi visionū vel miraculorum p̄gniosissimā fallacissimāq; refugerūt

De probatione spirituum

Aqua se Augustinus liberatū i suis p̄fessionib⁹ gloriatur in domino. quā p̄fere rea domin⁹ Bonauētura abhorrendam nimis esse determinat. totoq; conatu repel lendā. nūc orōnib⁹. nūc increpatiōnib⁹ seu flagellatiōnib⁹ p̄prie mētis et corporis. exēm plo ill⁹ qui ut temptatiōne careret supbie q̄sinuit et obtinuit a dño ut p̄ tres menses demoniaca vexare obsessiōe. Alter sc̄tor⁹ patrū dū sibi demon trāfigurat⁹ in chri stū diceret. Ego sum chriſt⁹ psonalitē te vi sitans: qz dign⁹ es. p̄festim clausit oculos veraq; manu/vociferans. Nolo hic chri stū videre. sat⁹ est / ipm in gloria si videro. moraq; disparuit. Alter sub alijs verbis si milē in hmoi illusione fuauit humilitatē. Uide inquit ad que missus sis. ego certe talis nō sum q̄ dign⁹ sum hic videre chri stū. Alterū qz nolebat intrare templū/dicens sibi satis esse. qz oculis corporeis a specularet christū. colligauerūt catenis. sol uere ieiuniū. carnib⁹ rēsci. vinūq; bibere cōpulerūt. sicut tumore cōpresso lana tatus est. Opponet forsita aliq; ex aplo iubē te. Holite inq; spūm extingue. Si sic ḡ visio a spūfanco/que nibilomin⁹ repelli tur. qd hoc est nīsi spūfanco resistere/ suā qz nascentē grām suffocare. Sed profecto spūfancetus/q̄ se dat humiliib⁹/nequaq; ex humiliatiōne quā pdicimus se subtrahet. Intrabit poti⁹/et i bñ placito suo deduc⁹ victor sup excelsa aniam hāc in oculis su is vilem/ et absq; vlla ruga fictiōis humiliē et simplicē. Porro dici nō poti⁹/ qntum hec curiositas/ vel cognoscēdi futura et occulta/ vel miracula vidēdi/ vel faciēdi/ se fēllit plurimos/ et a vera religiōe frequēter auer terit. hinc sugl̄stīdēs in pplis q̄ religiōē inficiūt christianā/ dū sicut olim iudei sola signa q̄rūt. dūz imaginib⁹ exhibēt latrē cultū. dū insig hoibus nec dū canonisat scripturis qz nō autēticis/ plus q̄ sanctis in euāgeliō p̄stant fidem. Probatio spi rituū cōsiderat quare fieri dicunt̄ visiōes/ p̄sertim q̄ fine/ nedū proximo. nedū apto/ sed occulto et longiquo. Potest itaq; finis primus apparere bon⁹ et salubris et deuo tus/ad edificationē aliorū/q̄ tandem prola betur in multiplec scandalū/dū vel nō respondebūt vltima primis/ v'l aliud falluz fictiōis dephendēt in psonis fuisse/ quod reputabat sanctitatis et deuotiois. Docu it hoc etas nra/de p̄diciatiōib⁹ dñorū Jo.

bannis de varēnis et Jobānis huff et simi liū. Rursus dū aliqd fieri potest phūana; industria. sit hoc in vita. sit in doctrina. quare necesse est vel q̄rere vel expectare di uinā celie allocutionē. Hoc nēpe tērati oni dei q̄ honoratiōi apparet simili⁹. Le terū finis attēdēdus est q̄re fit cōmunicatiō raliū visionū alteri p̄fone. vtrū ad ostē tationē vel ad necessitatē/ vtrū ad dandū vel recipiendū consiliū. vtrū fiat experto l̄ in experto taliū. q̄ si videat hec psona q̄re rere tñmodo consiliū ne fallat/ videndū est si parataz se monstrat obedire consilio alioquin iam de curatione vit̄ spes erit. q̄ niā vt dicit Jobānes climachus/ non iaz eget demone tentante se/qz fac̄t̄ est sibi de mon. Atuero dicit aliquis. hec idcirco psona non credit alieno iudicio/qz de suo certa est/p̄ revelationē intimā et secretam. Sed p̄fectio nō est divisionis deus vt vni timenti se reuelet vñū/ et p̄ alterū similifiti mentem eū/ vt dicat vñū contrariū. Itaq; si visio ex deo fuit/nō dissipabili bumi liante se sub alieno iudicio ppter dēū/ sed vigorabili amplius et vincet. Quocirca tradimus p̄ cautela/q̄ in bñusmodi visi onib⁹/ uedū suspensum teneat iudiciū et emplo beati Ambrosij et Luciani p̄sbyteri. Sed dicat reverenter cū Petro. Etia me dñe/qz peccator sum /qz vñis sum. qz visionib⁹ tuis indignus sum/quas hic ne qz quero. nec accepro. sed repello. sit in ce lo nō in hoc seculo visio tua/ tota merces mea dñe deus. et sufficit/ quid ad me de vi sionib⁹ tuis in bac vita. quid de superiorū meorū monitionib⁹: mitte potius obli cro quē aliquādo missurus es. et me mens spiritus hūili tegat obscurōq; loco. Altera potest addi sup bñusmodi visionib⁹ recipiendis cantela/ qualē de somniis tra didit vñus dicens. Si monitionis aliq; bone inquit fieri videantur in somniis/ v'l ex persona defunctorum/ v'l aliunde/ reci piantur. eas non quasi somnia penit⁹ ab h̄ciendo. neq; eis et aduerso velut auten tūc vel diuinis adherendo/recogitentur potius tanq; rememorationes aliq; ad faciendum bona/ v'l mala declinandū/ iuxta somniorum qualitatem. Proba 2 tio spirituum considerat qualiter et quo modo persona que visiones se habere dicit conuersatur. an in secreto vel in publi co. an in vita actiua vel p̄ficiatiua. an i de

notione nūmīa q̄ norā affert in vestimētis et ceteris, aut si cōmūnē habz cōversationē accōmodā his q̄bus cōuiuit. Hoc preci-
pue p̄siderare necesse est si sit m̄lier/qualit
cū suis cōfessozib⁹ p̄uersat et instrutorib⁹.
si collocutionib⁹ intēdit p̄tinuis sub obte-
tu nūc creb̄e cōfessiōis. nūc prolix narra-
tionis visionū suarū. nūc alterius cuiusli-
bet cōfabulatiōis. Expertis crede/nomī-
natim Augustino ac dñō Bonauenture.
vit est altera pestis v̄l efficacior ad nocen-
dū v̄l insanabilior. Qd̄ si nihil h̄ret aliud
detrimenti nisi tgis p̄fiosi latissimam banc
p̄sumptioz abunde diabolo satis esset.
Habet aliud sc̄iote. habz insanabilēvidē
di loquēdīqz (interim de tactu silentiū sic)
pruriginē. Euenitqz illud de didone ap̄o
poeta/herent infici pectore vult⁹. Verba
q̄ nec placidā mēbris dat cura q̄tez. Lū-
tū in pace sit dei loc⁹. Nullus idcirco mi-
rab⁹. si tales ad fabulas p̄uersi auertus
a veritate. Si p̄terea mulieres he curi
agentes sunt/q̄les notat apl⁹. sp̄ discētes
et nunqz ad sciām veritatis quenientes. vbi
aut̄ nō est v̄itas sit vaitas et falsitas necel-
se est. Probatio sp̄uum p̄siderat vñ sp̄ūs
veniat aut q̄ vadat. Itaqz Berii. testatur
h̄ in se nūqz sc̄iri datū eē. q̄ tñ exptū se plu-
ries asserit hūiliter sanctisp̄ūs p̄ntiam et
intimo motu cordis sive mētis. Mirabi-
tur igit fortassis aliqu⁹. q̄ pacto psona sta-
tus inferioris/dicat se freq̄nter agnoscere
vñ sp̄ūs veniat: p̄serum cu dixerit christ⁹
nichodemo. Vocem inq̄t eius audis et ne
scis vñ veniat aut q̄ vadat. Quid porro q̄
in spiritib⁹ diuersis multa in inspiratiōib⁹
inuenis similitudo. Est enī sp̄ūs de⁹. spirit⁹
angelus bon⁹. sp̄ūs angel⁹ mal⁹. sp̄ūs hu-
man⁹ tam rōnalis q̄ aialis. Potest aut̄ si
milia visio spirari q̄ quēlibz hūc sp̄ūs suo
modo. longeqz tñ diuerso/sz diuersitatem
facili p̄cipi q̄daz similitudo nō sinit ap̄o in-
expertos talū/ q̄ neqz p̄ seipso ex acumie ī
genij. neqz p̄ eruditōez ī theologic⁹ l̄ phis⁹
disciplis. neqz p̄ alioz traditionē sc̄iūt ta-
lia distinguere. Certe nec mirandū cū pau-
cissimos inueniam⁹. q̄ plene sc̄iūt secerne-
re cogitatiōes et affectiōes sue rōnalis ani-
me vt rōnalis est/ ab illis q̄ sunt animales
videlicet in sensu cōmuni v̄l organo fanta-
sie. Quē inuenies p̄cor ex timorib⁹ deum/
peccataqz fugientib⁹/ q̄ semp et in oīb⁹ ad li-
quidū p̄spiciat dū tēpaciōes viget/ si sen-

sus eoꝝ sit tñmodo in ūlē cō-
sensu in rōe. Adeo non facile ē discernere
sensu a q̄sensu. Quāto plus h̄z difficulta-
tis p̄batio q̄druplicis p̄noſati sp̄ūs/dum
videlicet instinc⁹ vñus/v̄l inspiratio re-
bemens tangit mentē/si sit a deo/l̄ ab an-
gelo bono/aut malo/ vel a pprio sp̄ū hūa-
no. Lui⁹ rursus sensu portio duplex su-
perior et inferior aſcripta est. Lui⁹ sentire
diuisionē pfecte dat illud vñbū dei: qd̄ per-
tingit vñqz ad diuisionē sp̄ūs et ale. Qua-
le in se diuisionē passa erat q̄ exclamauit.
Magnificat aia mea dñm. Dehinc secer-
nens sp̄ūm ab ania: subiunctit. Et exulta-
uit sp̄ūs me⁹ in deo saluari meo. D̄ec
interim sub cōpendio cursim notata sine
q̄tin⁹ dū ad singularia descēdendū erit/ fa-
cili⁹ bac occasione sapiētiores diuident
p̄suasum hūntes viuere hoīem/ cui⁹ nomē
sit in libro vite/cui pluries et in plib⁹ pso-
nis hui⁹ tgis:datū est experiri et praticare
omnia que dicta sunt.

Finit tractat⁹ de p̄batioe sp̄ūuz magi-
stri Johis de gerson cancellari⁹ parisi⁹.
in Constantia. Anno dñi. D. cccc. xv. in
die sc̄iūt Augustini tpe general⁹ p̄cili⁹ inibi
celebrati/edit⁹. ppter alio q̄ de canonisati-
one Brigide in p̄fato cōcilio oriebantur
sub. tñ. p̄siderationib⁹ cōprehensus.

Tractatus eiusdem

Cancellari⁹ parisi⁹. de examinatione do-
ctrinarum.

HTendite a falsis p̄phetis
clamat christ⁹ sumus do-
ctor n̄. Lui cōsonat apl⁹
su⁹ doctor in p̄icate. Do-
ctrinis inq̄t varijs et pegrī-
nis nolite abduci. Patres
et frēs/ q̄ h̄z aures audiēdi audiat. q̄ nulla
monitio salubrior. nulla si negligat poter-
it et p̄iculosior. Quia sic venenū corpus
enecat. sic p̄phetie false/ sic doctrine varie
et pegrine trahunt aias ad interitū/non q̄lē-
cūqz sz eternū. Turbat insup eccliaz/poli-
tias demū oēs tigales et sp̄ūales euertunt.
Quapropter occasionib⁹ intra cor ab ex-
traz suscep⁹. p̄posuit nr̄a sedulitas opus-
culū cōponere. q̄druplici mō de examia-
tiōe doctriaz. P̄rio theologicalis. scđo et
ēplarie. t̄cio phisicalr. q̄rto p̄ticalr. P̄t̄
mod⁹ q̄ p̄nti. cōpusculi/ sex cōsideratiōes